

§. Nihil commune. ff. de Acquir. posses. 2. col. in medio, & ibi Cuman 2. col. Vincent. 5. col. num. 15. Jas. 11. column. num. 49. Franc. de Rip. 15. column. n. 98. tenet etiam Bartol. in Cons. suis, cons. 81. num. 4. idem Bartol. in leg. fin. de vi. ff. de Judic. in fin. & ibi Paul. fin. col. Bald. in leg. Ordinarii, Cod. de Rei vend. penult. column. & ibi Salycet. penultim. column. idem Salycet. in leg. Si quis ad se fundum, Cod. ad leg. Juliam de vi, 3. column. Bald. in leg. Si quis conductionis, Cod. Locati, 2. column. in fin. Abb. Panorm. in cap. In litteris, de Restitut. spol. 2. column. in fin. & ante eos tenet Jacob. Butr. in leg. Incerti juris, Cod. de Interdictis, 3. col. in med. & ibi Salyc. 8. column. num. 21. tenet etiam & reputat singulare & quotidianum Angel. de Aret. in §. Quadrupli. Institut. de actio. fin. column.

Contrarium tamen expressè tenet Din. in Regul. dolo facit, de Reg. jur. in 6. idem Din. in Regul. qui ad agendum, eodem tit. fin. column. & quæst. ubi expressè dicit, quòd sicut agenti interdicto adipiscendæ obstat exceptio domini, quando in continenti probatur, ut in leg. 2. cum materia, Cod. de Edict. div. Adrian. tollen. ita similiter obstat agenti interdicto retinendæ Uti possidetis: idem tenet Ang. de Perus. in leg. Dolo facit. ff. de Exceptione doli. idem Ang. in dict. leg. Si de eo, fin. ff. de Acquirend. posses. & ibi Paul. 2. col. num. 4. Richard. de Salyc. in leg. Si de vi. ff. de Judic. Cin. in l. 2. Cod. de Edict. div. Adrian. tollen. in fin. pro qua sententia & conclusione aliqui peritissimi literati in hoc regio ponderant leg. 27. tit. 2. 3. part. in vers. E si por aventura. Sed certè illa lex in illo versiculo tantùm loquitur in remedio adipiscendæ, ut ex verbis ejus & ratione colligitur, & probatur ibi dum dicit: *El que la tuviesse otro qualquier que la razonasse por suya*, & sic apparet, quòd ista est valdè dubia opinio, cum in eator & tanti DD. invicem sint contrarii: Unde reperio quòd per alios eligitur media via, & datur talis concordia: scilicet quòd si ex isto remedio & interdico Uti possidetis nulla est restitutio faciendæ, quia actor omnino possidet & detentat, sed tantùm molestatur verbo vel facto à domino; tunc semper debet obtinere actor, nec obstat ei exceptio tituli vel domini: & ita procedat prima opinio: Si verò ex isto remedio & interdico proposito esset aliqua restitutio faciendæ, quia actor possidet tantùm civiliter, vel civiliter & naturaliter, sed apud dominum conventum est naturalis possessio clandestina vel detentatio, quam tenetur restituere; in consequentiam tunc bene obstat exceptio domini, & probato dominio incontinenti, non tenetur dominus conventus restituere; & sic hoc

casu non habet locum contra eum interdico Uti possidetis, sicut non haberet locum interdico adipiscendæ: & ita procedat secunda opinio contraria: Et in specie istam doctrinam & concordiam tenet Anton. de Butric. in capit. In litteris de restitutione spol. 4. column. num. 22. quem refert & sequitur Alexand. in dict. §. Nihil commune. 11. column. num. 35. & ibi Socin. 3. column.

122 Sed his non obstantibus, indistinctè ego teneo primam conclusionem Gloss. & DD. imò quòd in nullo casu agenti interdico Uti possidetis obstat exceptio domini vel tituli, imò quòd restitutio realiter sit faciendæ, per jura, fundamenta, & rationes supra assignatas: & hanc primam opinionem & conclusionem Gloss. & DD. dicit magis communem Franc. de Aretin. in dict. leg. Si de eo. §. final. 2. column. ff. de Acquirend. posses. & in expresso pro hac sententia & conclusione Glos. & commun. quam teneo, facit textus in leg. 1. in fin. Cod. Si per vim vel alio modo, quem ibi ad hoc notat & ponderat Bartol. in fin. num. 10. idem Bartol. Imol. & alii DD. in dict. leg. Si de eo. §. final. Secundò ego considero ultra DD. textum expressum in leg. 1. §. Hujus autem interdico. ff. Uti possidetis, ubi probatur, quòd istud interdico datur possessori contra dominum, vel alium habentem rem legitimo titulo. Tertio facit text. in l. Ordinarii. Cod. de Rei vendend. Quarto, textus in l. Incerti juris. Cod. de Interdictis. Quintò, text. in §. Retinendæ Inst. eod. tit. Sextò, text. in ratione sui, in dict. §. Nihil commune. Pro qua communi sententia & conclusione ultra fundamenta superiora considero vivam & subtilem rationem: nam semper & principaliter hoc interdico Uti possidetis competit pro tuenda & conservanda possessione contra molestantem, vel inquietantem, ut desinat à molestia: & licet aliquo casu de suprascriptis veniat restituenda detentatio vel naturalis possessio, tamen non est iudicium adipiscendæ nec recuperandæ, sed retinendæ; quia illud fit in consequentiam pro defendenda & conservanda possessione civili, vel utraque; unde utroque casu meritò datur contra dominum, & non amittit suam primordiale naturam. Istam tamen sententiam & conclusionem communem limita, & intellige, quando agens interdico Uti possidetis probavit de sua possessione, adversarius verò non; vel quando agens melius probat: secus verò si probationes in possessorio essent omnino pares; quia tunc ille vincet qui melius probaret de dominio: ita Bart. in dict. l. Naturaliter. §. Nihil commune. ff. de Acquir. posses. & ibi Moderni tenet etiam Aret. & Cuman. in dict. l. Si de eod. §. fin. eod. tit. Secundò limita & intellige, quando illa non est excep-

ceptio notoria & manifesta: secus verò si dominium esset notorium, ut quia reus conventus habet sententiam definitivam pro se in qua est declaratus dominus in lite agitata contra actorem; quia tunc illa exceptio domini obstat agenti interdico Uti possidetis, ita singulariter tenet & declarat Cuman. in dict. leg. Naturaliter. §. Nihil commune. 2. column. in fin. & ibi Paul. de Castr. fin. col. num. 7. Alexand. 11. col. num. 34. Rip. 15. column. num. 9. Confirmatur etiam, quia idem est in interdico recuperandæ; quia bene obstat exceptio domini, quando venit in continenti probanda per manifestam & notoriam probationem: argumento text. in cap. Ad decimas, de Restit. spoliat. lib. 6. ball. xxi.

123 Item quæro, an talis successor majoratus possit intentare petitionem hæreditatis contra tertium detentatorem rerum? Et breviter teneo quòd sic: quia succedit in majoratu tamquam hæres & jure hæreditatio, ut probat textus in cap. Significavit de rescript. textus in cap. Licet de voto & utrobique DD. & concludit notabiliter Oldrad. in Consiliis suis, consil. 94. column. 2. in fin. & Andr. de Iser. in cap. 1. de Feudo Marchie. 2. column. versic. Possent etiam reduci ad consonantiam, usque in finem, & Marc. de Laudo in suo tract. de Primogenit. 3. column. 8. quæst. princip. & voluit eleganter Bald. in l. Ex hoc jure. 2. column. num. 4. ff. de Justit. & jure. Sed petitio hæreditatis datur hæredi vel successoris universali, ut in leg. 1. 2. & 3. per totum. ff. de Petit. hered. Ergo dabitur & competit huic successoris majoratus. Advertendum tamen, quòd hoc debet intelligi, quando est successor majoratus universalis in totum, vel in quota hæreditatis; modò succedat immediatè primo fundatori, modò succedat mediatè: ita probat textus notabilis in leg. 3. vers. Sed & si Tutia. ff. de Petit. hered. ubi subtiliter Bald. & DD. text. in leg. Licet minimam, eod. tit. textus in leg. 1. §. 1. ff. Si pars hered. petat. non tamen competeret successoris majoratus in aliqua re, vel rebus certis & determinatis; quia talis non est successor universalis in solidum nec in quota, argumento textus in leg. Si quis servum. §. final. cum l. sequent. ff. de Legat. 2. & in l. Mulier que. §. final. ff. ad Trebel. Et isto modò intelligo, quòd successoris majoratus possit competere interdico adipiscendæ quorum bonorum, de quo supra dixi: quia illud tantùm datur hæredi & successoris universali, non particulari, ut probat textus in l. 1. versic. 1. ff. Quorum bonorum ibi dum dicit, & ad universitatem bonorum non ad singul. res pertinet, &c.

Item quæro, an talis successor majoratus possit intentare fideicommissariam hæreditatis petitionem, de qua in l. 1. & per totum. ff. de Fi-

deicommiss. hered. petit. Et breviter dico quòd sic, sicut dixi in petitione hæreditatis. Unum tamen est, quòd si defunctus, cui succedit successor majoratus, relinqueret hæredem ex testamento vel ab intestato ipsum successorem majoratus, & in sua hæreditate, essent illa bona majoratus & subjecta restitutioni, licet constaret majoratus in re vel rebus certis, bene possit talis successor intentare petitionem hæreditatis pro hæreditate, in qua succedit, & junctim petere omnia bona tam majoratus quàm hæreditatis: quia in tali petitione & remedio omnia venient, & intelliguntur comprehendi: ita probat Glossa nova, juncto textu in leg. Item videndum. §. final. in glos. fin. ff. de Petit. hered. ubi dicit, quòd bona feudalia veniunt in petitione hæreditatis: quam ibi sequuntur & declarant Angel. de Perus. Alber. Paul. de Castr. & alii DD. & per eam ita tenet & notat Bald. in cap. 1. 2. column. 5. de Success. feud. in usibus Feud. Joan. de Plat. in §. Actionem, Inst. de action. penult. column. num. 79. & 80. Nec obstat quòd petitio hæreditatis non datur nec competit hæredi vel successoris post semel adeptam possessionem, ut est Glossa singularis in leg. 1. ff. de Fideicommiss. hered. pet. & ibi Bartol. & DD. & posui latè in materia petitionis hæreditatis, sed iste successor majoratus possidet per nostram legem; ergo ei non possit competere petitio hæreditatis: Quia respondeo, quòd non est effectus possessor naturaliter per actum proprium & verum apprehensionis, sed fictè & artificialiter per legem, ut notabiliter dixi suprà, dum tractavi, an competat interdico adipiscendæ possessionis.

124 Item circa istam legem utiliter & necessariò quæro, an successor majoratus possit propria autoritate bona auferre à tertio detentatore, & per vim eum expellere? Et videtur quòd sic: Primò, quia licet possessor possit iudicem adire pro rebus ab alio occupatis consequendis, & eo casu nullam amitteret possessionem: tamen poterit ab eo propria autoritate auferre: Glos. est notabilis in leg. 1. §. Interdictum autem, in verb. Ultrò ff. Uti possidetis, & ibi tenet Bartol. 2. column. num. 3. ubi singulariter & magistratè dicit, quòd si possessio rei omnino vacabat, & quis eam occupavit, non potest dominus & primus possessor propria autoritate ab eo auferre, text. in leg. Sequitur. §. Item si occupaveris. ff. de Usucap. juncta Gloss. & communi opinione: facit bonus text. in leg. 1. §. Eum qui. ff. de Vi & vi armat. Aut possessio rei omnino non vacabat, sed per occupationem ejus, qui ingressus fuit, privatur primus possessor utraque possessione; quod contingit in re mobili, ut in l. Si rem mobilem. ff. de Acquirend. posses.

& in leg. 3. §. Nerva filius, eodem titul. & tunc primus possessor potest illam rem ab eo auferre incontinenti; postea vero non: argumento textus in l. Ut vim. ff. de Justit. & jur. cum similib. & in expresso facit bonus text. in leg. Si quis in servitute in fin. ff. de Furtis. Si vero possessio rei omnino non vacabat, sed quis habebat utramque possessionem, licet non sit in re, sed propè, vel saltem habebat civilem in absentia, (quo casu per apprehensionem vel occupationem alterius non privatur possessor sua possessione civili & naturali, vel civili tantum) quod contingit in re immobili, ut in l. Clam possidere. §. Qui ad nundinas. ff. de Acquirend. posses. & notatur per Gloss. & DD. in l. 1. eodem titul. tunc poterit possessor ab illo ingresso propria autoritate rem auferre: & ita procedit & debet intelligi Gloss. in dict. leg. 1. §. Interdictum autem. ff. Uti possidetis, & ista est notabilis resolutio Bartol. ibi in hoc articulo: & cum hac doctrina & distinctione Bartol. transit ibi Ang. de Perus. & in expresso tenet Paul. in dict. leg. Clam possidere. §. Qui ad nundinas. 2. column. post princip. & melius & singularius ibi Roman. 2. column. licet dicat, quod tutius & sanctius esset, quod dirigeretur via justitiæ, propter rixas & scandala evitanda: & istam doctrinam & distinctionem Bartol. tenet ibi Jas. in dict. §. Qui ad nundinas. 4. column. & 4. not. & istam conclusionem tenet Imol. post Innocent. in cap. Olim, et 1. de Rerum spol. 2. column. num. 10. istud etiam tenet & reputat singulare Angel. in §. Quadrupli, Institut. de Action. penultim. column. in medio, & istam doctrinam & distinctionem tenet & dicit communem Alexand. in leg. Quemadmodum ff. de Acquirend. posses. 2. column. num. 3. Sed iste successor majoratus mediante ista lege possidet tam civiliter quam naturaliter: Ergo possit propria autoritate expellere ingressum. Secundò pro ista sententia & conclusione facit ratio evidens: quia si ille, qui ingressus est rem majoratus vel aliam, non admittit possessorem, eo ipso committit vim, ut in leg. Clam possidere. §. Qui ad nundinas, in fin. eodem titul. & sic possessor licet eum repellere & propulsare potest, ut in leg. Ut vim. ff. de just. & jur. textus in leg. 1. §. Eum qui versiculo vim vi. ff. de Vi & vi armat. textus in leg. 3. §. Eum igitur, eodem titul. textus in leg. 1. Cod. Unde vi. textus in l. Scientiam. §. Qui cum aliter ff. Ad legem Aquil. textus in leg. Si ex plagis. §. 1. eodem titul. facit etiam Glossa Bartol. & communis opinio in leg. Cum fundum. ff. de Vi & vi armat. ubi si colonus vel inquilinus intervertit possessionem domino, & recusat rem restituere, potest propria autoritate expelli: imò quod magis est,

licet possessor habeat possessionem quæsitam per clausulam constituti, vel alium actum factum, potest à detentatore propria autoritate rem auferre, si recuset eam restituere: Glossa est notabilis in leg. Cum creditor. ff. de Furtis, quam ibi ad hoc notat & commendat Angel. de Perus. & communiter DD. ad hoc etiam eam notat Salycet. in leg. Creditores. Cod. de Pignor. 4. column. num. 12. & in leg. In possessionem. Cod. Ad legem Julian. de vi. Tertio & notabiliter pro hac sententia & conclusione facit: quia si aliquid fiat in re mea à me possessa, per quod mea possessio inquietatur, possum propria autoritate auferre; licet non possim tollere illud quod supra rem meam pendet, si illam non tangit: text. est notabilis in leg. Quemadmodum. §. Si protectum, versicul. Aliud est dicendum. ff. ad leg. Aquiliam, & tenent ibi Odo-fred. Bartol. Alber. Bald. & Flor. & dicit ibi Bald. istud est maximum commodum possessionis, quia possessor habet jus resistendi propria autoritate: & reputat esse mirabilem Flor. ad idem est textus in leg. final. §. Si ad januam. ff. Quod vi aut clam, & ibi tenet Bartol. & Alberic. & ante eos Oldrad. quem refert Alber. ut latius dixi in materia operis novi nuntiation. Quarto pro ista sententia & conclusione, quod successor majoratus possit propria autoritate res auferre à quolibet detentatore, facit: quia quando quis est in nuda & simplici detentatione rei, potest verus possessor eum propria autoritate expellere, & suam possessionem intrare; quia in hoc non delinquit, sed suam possessionem defendit: textus est valde notabilis in jure in l. Si servus, in fin. Cod. Quod cum eodem ubi si servus sine voluntate & consensu domini concessit alicui facultatem habitandi domum domini sui, nullum jus quæritur habitanti, sed potest dominus propria autoritate ingredi & occupare domum suam liberè & impunè: ex quo textu infert ibi Bartol. 2. lectur. quod colonus vel inquilinus qui habet rem conductam ab aliquo tertio sine mandato domini, potest per ipsum dominum expelli propria autoritate: & sequuntur cæteri DD. ibi: & ita per illum textum tenet Bartol. in leg. 1. §. Nuntiation. ff. de Novi oper. nunt. 2. column. num. 7. & ibi notabiliter Alexand. 3. column. num. 12. & ibi Jas. post princip. num. 2. imò es tibi textus valde notabilis, quod si possessor qui expulit talem detentatorem propria autoritate, timeat ne expulsus redeat & eum inquietet, poterit super hoc implorare protectionem & officium judicis, ut in possessione defendatur: & ad hoc illum textum in fine considerant & commendant Jacob. de Aren. Cin. Bald. Angel. & Salycet. quod est notabile pro extensione hujus conclu-

sionis in successore majoratus. Facit etiam textus in leg. Si super possessione. Cod. de Transact. in versic. fin. cujus verba sunt, cujus rei gratia vir clarissimus præses provincie interpellatus vim fieri, & prohibebit & ibi notat Bald. Paul. Salycet. Alexand. & Jas. facit text. in l. Sed inter te. ff. de Servit. urban. præd. & ibi Bartol. & DD. ordinarii: Bonus textus in l. fin. in princ. ff. Quod metus causa, & ibi notat Bartol. Bald. Ang. & DD. facit etiam textus in l. 1. & per totum. ff. Ne vis fiat ei, facit etiam text. singularis in l. Si pater. Cod. Qui bon. de poss. ubi ille qui pro debito alterius timet gravari, potest officium judicis implorare, ut iudex inhibeat, ne fiat: quem ad hoc summè notat & dicit non alibi Bald. ibi: ad hoc notat etiam & commendat Jas. in l. Si super possessione. Cod. de Transact. 2. column. num. 6. Sed his non obstantibus, videtur quod eo ipso quod detentator, qui prædictas res occupavit, resistit & recusat restituere, possit successor majoratus eas propria autoritate auferre; quia dicitur suam possessionem defendere, & non invadere nec violentiam committere, per jura & fundamenta superiora. Tamen si detentator non resistit, nec unquam ab eo aliquid petum est, non possit successor majoratus prædictas res ab eo auferre propria autoritate; quia non reperitur jure cautum, quod civilis possessor possit propria autoritate expellere clandestinum possessorem vel detentatorem, nisi post denegatam & interversam possessionem: ita in expresso tenet Din. in dict. lege. 1. §. Interdictum autem. ff. de Uti possidetis, & ibi Rainer. & Alber. in fin. tenet etiam Cin. in leg. 1. Unde vi. 2. column. Aretin. in l. Clam possidere. §. Qui ad minas. ff. de Acquirend. possession. num. 11. tenet etiam Cin. in leg. unic. Cod. Uti possid. 5. column. num. 10. Secundò pro ista parte facit textus in leg. Si alius. §. Bellisimè. ff. Quod vi aut clam ubi disponitur, quod ædificium factum ab alio clam in fundo meo, non possum tollere & destruere propria autoritate, nisi ex magna causa: & supplet & declarat ibi Gloss. Bart. & alii DD. scilicet, quando non esset copia judicis, vel quando esset periculum quod ex mora vel dilacione res occupatæ deteriorarentur, & dominus & possessor pateretur grave damnum in dilacione: & illum textum etiam adhuc consideravit Aretin. in dict. §. Qui ad nundinas. 4. column. in fin. dicens, quod fortissimè urget, Tertio facit; quia si ex pacto vel qualitate actus competit alicui jus apprehendendi rem propria autoritate, non potest eo uti sine cognitione judiciali, & liquidato prius jure ejus, & per judicem declarato, textus est notabilis in leg. 1. Cod. Si mancipium

ita veneat ne prostituatur, quem ad hoc notant & commendant ibi Bartol. Bald. Angel. de Perus. Sed in nostro casu, ad hoc ut in successore majoratus transeat possessio, requiritur duplex qualitas necessaria: Prima, quod sit verus & legitimus successor majoratus: Secunda, quod bona ipsa sint comprehensa in majoratu: & in hoc se fundat nostra lex, ut aperte ex ea colligitur: Ergo ante omnia oportet quod ista liquidentur coram iudice, & antea non potest sibi competere jus & facultas apprehendendi propria autoritate prædictas res, & alteri fieri injuria & violentia. Quarto confirmatur ista pars subtili consideratione: quia forte ille tertius detentator ex justa causa recusat vel recusare posset restitutionem rerum, quia forte dicit vel prændit se esse successorem verum majoratus, vel quod prædictæ res non sunt inclusæ in majoratu, sed liberæ & non subjectæ restitutioni, vel quod sunt suæ propriæ, vel fundat se in aliqua alia justa ratione vel causa: nam tunc non videtur quod possit expelli, argumento text. notabilis in l. 1. §. Si quis ideò à possessione. ff. Ne vis fiat ei, ubi dicitur, quod non incurrit quis poenam illius edicti, quando ex justa causa prohibet alium intrare vel habere possessionem rei, licet in ea fuerit missus, vel mitti jussus judicis mandato: cujus verba sunt: Si quis ideò à possessione prohibuerit, quia suam putabat vel sibi obnoxiam vel certe non esse debitoris, consequens est ut hoc interdictum non teneatur, & ad hoc notant ibi Bart. Alberic. Angel. de Perus. Confirmatur insuper: quia si successor majoratus posset propria autoritate prædictas res ab alio auferre, sequeretur maximum inconveniens, scilicet quod semper quis posset dicere se successorem majoratus, & hoc colore res alienas invadere: Imò, quod magis est, per supra dicta videtur, quod indistinctè talis successor majoratus non possit propria autoritate prædictas res ab alio auferre, modò ille detentator recuset restituere, & sic videatur possessionem intervertere, modò non; quia prædicta fundamenta maximè urgent: & concludunt in otroque casu: imò si talis possessor sit expulsus, debeat in continenti restitui, sicut quilibet possessor aliarum rerum; quia in dubio bona præsumuntur libera & non vincularia; unde merito interim debet restitui, & ille qui dicit & prændit se successorem majoratus, debet agere via ordinaria. Sed licet ista quæstio ardua & periculosa videatur, tamen in ea speculativè cogitando resolutivè mihi videtur, quod licet tutius & sanctius faciet talis successor majoratus, vel quilibet alius qui prændit habere possessionem rerum, quarum detentatio est penes aliquem tertium, eas conse-

quando via ordinaria iustitiæ, quam propria auctoritate eas auferre, & occupare; tamen in puncto juris teneo pro firma & vera sententia, quod possit propria auctoritate prædictas res auferre & apprehendere, dum tamen sine offensa alicujus personæ faciat; modò ille tertius detentator recuset restituere, modò non & hoc per fundamenta & jura pro prima parte adducta, quæ sunt expressa: & est communis opinio. Nec obstat primum motivum pro contraria parte adductum, in quo dixi, quod secundum aliquos DD. non reperitur jure cautum, quod civilis possessor possit expellere propria auctoritate clandestinum possessorem vel detentatorem: Quia imò bene reperitur jure cautum per superiora prima fundamenta. Secundò non obstat textus in dict. §. *Bellissimè*. Quia ille textus debet intelligi, quando dominus non possidebat rem, vel locum in quo ædificium factum erat: nam tunc, licet in ejus præjudicium sit factum, non potest propria auctoritate tollere, nisi ex magna vel necessaria causa, quæ consideratur in exemplis glossæ, Bartol. & DD. *ibi* si verò dominus possidebat rem, vel solum, bene potest propria auctoritate tollere: & ita procedunt prima jura, & per consequens nostra conclusio: ita in specie Albert. in dict. §. *Bellissimè*, & *ibi* Angel. de Perus. post Antiquos; & tenet Jas. in dict. leg. *Clam possidere*. §. *Qui ad nundinas*. ff. de *Acquirend. posses.* §. *column. num. 24.* Tertio non obstat textus in dict. leg. 1. Cod. *si mancip. ita ven. ne prostituta*. Quia respondeo, quod *ibi* ille, qui volebat rem propria auctoritate auferre ex pacto, non erat effectus possessor; unde non potest propria auctoritate sine iudice apprehendere; sed quando esset possessor, licet solum civilis, bene posset: ita solus Bald. *ibi* in fine. Sed in nostro casu iste successor majoratus est possessor rerum civilis & naturalis: Ergo possit. Quarto non obstat illa mea subtilis consideratio in quarto fundamento adducta: Quia notabiliter respondeo, quod ex eventu & successu probationis apparebit an justè vel injustè fecerit: nam si eo casu quo detentator expulsus conqueritur de sua expulsionem & injuria, successor majoratus, qui rem occupavit & ab eo abstulit, probaverit se verum & legitimum successorem majoratus; tunc impunè potuit facere, & nullam poenam incurrit, imò in prædictis rebus defendendus est: si verò non pro-

(p) De ista quæstione vide Molin. lib. 3. cap. 12. num. 12. Gregor. in leg. 7. titul. 4. part. 5. verb. *Posses.* Matienz. *ib. l. 8. titul. 7. lib. 5. gloss. 6. num. 2.* Tiraquell. in tract. de Mort. 4. part. declarat. 3. num. 17. Egid. Boss. qui in decreto Mediolanensi loquitur in titul. de Princ. & ejus privileg. num. 297. Auton. Gabr. lib. 5. §. *Commun. opinionum*, conclus. 9. num. 22. *ibid.* ubi

baverit se successorem majoratus, & res suis se inclusas in eo; tunc non potuit alium expellere, vel ab eo prædictas res propria auctoritate auferre; & secundum qualitatem expulsionis & apprehensionis tenebitur interdicto unde vi, vel remedio legis, si quis in tantum, vel alio juris remedio, quod tali casu competat. (p) Præterea juxta prædicta, utiliter & necessario quæro, si duo vel plures dicunt & contendunt se successores majoratus in solidum, & sic sibi invicem contradicunt, & inter eos est maxima contentio, adeo quod speratur rixa & discordia, & ad arma venire, quia uterque præparat se & suos pro adipiscenda actuali possessione & detentatione rerum: Quæ erunt partes iudicis in isto casu? an poterit ex officio vel ad partis petitionem eos inhibere sub aliqua poena, ne ad fundos & res majoratus accedant, & eas ponere in sequestro apud aliquem tertium, donec per iudicem determinetur, cui competat possessio, sine præjudicio juris uniuscujusque? Et certè dico quod sic, argumento textus qui est moralis & notandus, in leg. *Æquissimum*, aliàs 13. §. 3. ff. de *Usufructu* ubi si inter duos fructuarios est quæstio super usufructu, & qualiter eo uti debeant, iudex potest & debet se intromittere, ne veniant in arma: cujus verba sunt: *Cur enim, inquit Julianus, ad arma & rixam procedere patiatur Prætor quos potest jurisdictione sua compescere?* Ergo idem sit in quibuscumque aliis contententibus super aliqua possessione, & ad hoc illum textum notat & commendat *ibi* Bartol. in §. *Suprà proximo*, & *ibi* Albert. qui ponit istam practicam in dict. §. 2. column. versic. *Et ex hoc*, & Bald. *ibi*, in dict. leg. *Æquissimum*, in princip. & Angel. de Perus. in dict. §. *suprà proximo*, & ante omnes ad hoc notat & commendat Odofred. *ibi*, in princip. legis: & per illum textum tenet etiam Specul. in tit. de *Sequestrat. poses. & fruct.* versic. 1. Innocent. in cap. in *presentia*, de *probat.* 1. column. num. 2. licet corruptè alleget illum textum & *ibi* Joan. Andr. 2. column. in princip. Hostiens. 2. column. in medio. Cin. in leg. *Una*, Cod. *Uti possid. fin.* col. in fin. Jab. Butr. *ibi*, in fin. column. in medio. Alberic. penultim. column. in fin. post *ibi*, in verb. *Prohibebit*. Albert. in leg. penultim. ff. *Ubi pupil. educ. deber.* Bald. in fin. leg. Cod. de *Edict. divi Adriani toll.* 2. column. post princip. idem Bald. *ubi*

ubi hoc reputat notabile, in leg. 2. Cod. de *Summa Trin. & fin. cap. num. 2.* Anchar. in cap. *Cupientes*. §. *Caterum*. 2. column. de *Elect.* facit optimus textus in leg. *Commun. dividundo*. §. *Cum de usufructu*. ff. *Commun. dividund.* textus in leg. 1. §. *Apud Julianum*. ff. de *Posit.* textus in l. final. ff. de *Tabul. exhibend.* textus in l. *Congruit*. in princip. ff. de *Offic. præsid.* (q) facit etiam bona ratio: quia si ex causa permessa est sequestratio personæ, ut est textus notabilis in l. 3. §. *Julianus*, versic. *Si verò utraque persona*. ff. de *Liberis exhiben.* textus in cap. *Cum locum de Sponsat.* textus in cap. *Ex transmissa de restit. spol.* ita etiam erit permessa sequestratio rerum. Unum tamen est, quod ista conclusio & doctrina debet intelligi quando non constaret quis eorum possideret, vel quando sumus certi quod neuter eorum possidet, & uterque præparat se ad arma: secus tamen est, quando constaret quod unus eorum possidet, vel esset in actuali detentatione, ex qua præsumatur possessio; quia tunc, licet alter se præparet ad arma & speretur rixa, non debet fieri sequestratio possessionis, sed possessor defendendus est per iudicem: ita singulariter Bald. in leg. *Quidam æstimaverunt*. ff. *Si cert. pet.* 2. column. post medium, versic. *Secundo casu* argumento, text. qui notabiliter facit, in leg. fin. ff. de *Offic. Procur. Cæsar.* idem Bald. in l. ordinarii. Cod. de *Rei vend.* 4. column. vers. *Sed hic quæro*, idem Bald. in cap. 2. de *Vita & honest. cl.* 2. column. num. 8. idem Bald. in cap. 1. de *Sequest. posses. & fruct.* 3. column. in medio. num. 9. & ad hoc tenet & reputat esse notabilem & quotidianum Jas. in dict. leg. *Quidam æstimaverunt*. ff. *Si cert. pet.* 3. column. post princip. & ante eos reperio quod ita in expresso tenet Alberic. in dict. leg. *Æquissimum*, quam legit in §. *antecedenti*. 2. column. & ex hoc sæpe per rationem, qui aliàs frustra esset prædictum interdictum *Uti possidetis*: & aperte hoc voluit Innocent. in cap. *In presentia*, de *Probat.* 1. column. num. 2.

126 Præterea circa nostram legem & totam

(q) Vide Molin. idem docentem, de *Primogen. lib. 3. cap. 13. num. 71.* Matienz. in leg. 9. titul. 7. lib. 5. gloss. 1. num. 2. Covarrub. in *Practic. cap. 17. num. 5.* & in simili casu vide Paris consil. 41. column. versic. *Nec audiendi*, num. 16. lib. 1. consil. Tiraquell. in tract. de Mort. 6. part. declarat. 9. pag. 276. Mier. in tract. *Majoratum*. 3. part. quæst. 7. per totam.

(r) Et sic ad remedium interim dictum devenitur, de quo videas Covarr. *Practic. Quæst. c. 17.* & Mantic. in *Stilio Cancellariæ titul. 3. cap. 1. §. 27. glossa 4.* ubi undecim differentias inter hoc remedium & *Uti possidetis*, tradit: Hoc autem remedium, quod pro tenuta, seu actuali possessione rerum majoratus consequenda ad nostræ legis 45. executionem conceditur, in prima instantia apud iudices supremi consilii infra quinquaginta dies terminari debebat; in gradu vero supplicationis intra 40. & eo iudicio finito, casus ad regios conventus remittebatur quoad possessionem & proprietatem deducendam: hodiè autem hoc iudicium interim non est omnino sine remedio ex leg. 45. competente; cum in eo non solum de tenuta, sed de vera possessione agatur, & sola pro-